

Taner Akçam: Perinçek nefret ve kin yaymaktan ceza aldı

Posted on 22/02/2015

Perinçek'in, "1915 soykırım değildir" dediği için cezalandırıldığının zannedilmesinin nedeni, Avrupa'daki ırkçılık ve nefret suçu ile ilgili yasalar konusunun bilinmiyor olmasıdır. Konunun Fransa'da, Holokost'u inkâr etmenin suç sayıldığı 1990'da çıkartılan Gayssot yasası ile alakası yoktur.

Avrupa Birliği uzun yıllardır ırkçılık ve nefret suçlarını bir standarda kavuşturmaya çalışıyor. Uzun tartışmalardan sonra 2008'de konuya ilişkin bir çerçeve yasa hazırlandı.

AB, üye ülkelerden şu suçları ırkçılık ve nefret suçu kapsamına sokmalarını istedi:

1. A) "*Çeşitli kitap, resim veya diğer malzemeleri dağıtarak kamuoyunu şiddet veya nefrete teşvik etmek*";
2. B) "*8 Ağustos 1945 tarihli Londra Antlaşması'na ek Uluslararası Askeri Mahkeme Sözleşmesi'nin 6'ncı maddesinde tanımlanmış suçlar ile; Uluslararası Ceza Mahkemesi Statüsü'nün 6, 7 ve 8'inci maddelerinde tanımlanan, soykırım, insanlığa karşı suç ve savaş suçuna, bir grup veya üyelerine karşı şiddeti veya nefreti teşvik amacıyla, alenen göz yummak, inkâr etmek veya büyük ölçüde değersizleştirmek.*"

Gerek AB çerçeve antlaşmasının gerekse ulusal yasaların (örneğin İsviçre) anlaşılabilmesi için iki önemli hususun bilinmesi gerekir:

Birincisi, 6, 7 ve 8'inci maddelerde sözü edilen, soykırım, insanlık suçu ve savaş suçu gibi suçlardan hangi örneklerin bu kanun kapsamına sokulacağına her ülke kendisi karar

vermektedir.

İkincisi, B şikkındaki noktaların inkârı, suçun oluşması için tek başına yeterli değildir. İnkârın ırkçılık ve nefret suçu biçiminde gündeme getirilmesi gerekir.

Yani, sadece “ben, İsviçre’nin ceza kanununda yer alan şu veya bu olayın soykırım olduğuna inanmıyorum”, demek suçun işlenmiş sayılması için kâfi değildir. Bu inkârın, sözkonusu gruba karşı (burada Ermeniler) ırkçılık ve nefret söylemi biçiminde gündeme getirilmesi gerekir.

Bu nedenle, ilgili ifadelerin hangi bağlamda, hangi eylemlere bağlı olarak söylendikleri esas belirleyici husustur.

Gerek İsviçre’deki davada, gerek AİHM’in Perinçek’i haklı gördüğü kararda, gerekse ocak ayındaki dinlemede esas tartışma bu nokta etrafında döndü.

Son oturumda İsviçre temsilcisi, İsviçre’nin soykırım saydığı bir olaya, “soykırım değildir” demenin, İsviçre’de cezalandırma için yeterli olmadığını, ülkesinin yasalarca kabul ettiği soykırımlar aleyhine konuşan onlarca- yüzlerce kişi olduğunu ve bunlar hakkında hiçbir soruşturma açılmadığını söyledi.

Tek bir husus önemli idi: Perinçek soykırımı, nefret suçu kapsamında inkâr etmişti. Sorun onu “1915 soykırım değildir”, demesi değil, Ermenilere yönelik kin ve nefret yaymasıydı.

AİHM ise, Perinçek’in nefret suçu işlemediği kanaatinde idi!

Perinçek’in avukatı, bu nedenle müvekkilinin “1915’teki cinayetleri kabul ettiğini ve ama sadece buna hukuken soykırım denmesine karşı çıktığı” savunmasını yaptı.

İşte bundandır ki Perinçek şu sıralar süt dökmüş kuzu gibi. İzlediği savunma çizgisi ile kendisi ile 1915'e soykırım demeyen bir liberal arasındaki tüm farkı ortadan kaldırmaya çalışıyor.

Ama Talat Paşa Komitesi ve bu komitenin Türkiye ve Avrupa'daki faaliyetleri Perinçek'in en büyük korkulu rüyası olmaya devam edecek. AİHM, Perinçek'in sözlerinin Talat Paşa Komitesi'nin eylemleri kapsamında gündeme getirdiğini kabul ederse, Perinçek'in işi zor.

AİHM'nin tartıştığı ikinci husus; Perinçek'e ceza vermek için zorlayıcı bir sosyal nedenin olup olmadığı. Bu husus da hukuken çok önemli. Cevabı aranan soru şu: örneğin Perinçek, böyle bir nefret söylemine sahip olsa bile, İsviçre'de hem yeteri sayıda Ermeni olmaması, hem de bu sözlerin İsviçre kamu güvenliğini tehdit edecek bir özellik arz etmemesi nedeniyle, Perinçek'e gerçekten ceza vermek gerekir mi?

Yani, Perinçek'in söz ve eylemlerinin muhatabı sadece İsviçre'deki Ermeniler midir, yoksa Türkiye ve Avrupa'daki tüm Ermeniler midir? Cevabı aranan soru budur.

Siz bizim devlet erkânının, tüm meselenin "1915 soykırım mıdır, değil midir" etrafında döndüğü konusundaki palavralarına sakın ha sakın inanmayın!

Duruşmada, Türkiye'yi temsil eden avukat savunmasını sadece ve sadece şu husus üzerine kurdu. "İsviçre'de, çok az sayıda Ermeni yaşamaktadır ve cezayı gerektirecek zorlayıcı bir sosyal neden yoktur."

İşte dava bundan ibaret!

Mesele AİHM'nin, Talat Paşa Komitesi'ni, bu komitenin Türkiye ve Avrupa'da Ermenilere yönelik kin ve nefreti saçan ve Hrant Dink'in katledilmesi ile sonuçlanan faaliyetlerini dava kapsamına sokup sokmayacağı!

Gerisi lafı güzaf...

Bunun için tüm saray soytarılarının ve devlet erkânının “efendim hukuken 1915’e soykırım değildir demek hakkımız yok mu” demagojilerine kulak asmayın!

Doğu Perinçek, Talat Paşa Komitesi faaliyetleri çerçevesinde, kin ve nefret yaymak için Avrupa’ya çıkartma yaptı mı yapmadı mı bu soruya cevap verin!

Ve bu ırkçılık ve nefret suçu yayanların özellikle Türkiye’de veya Avrupa’da cezalandırılıp cezalandırılmamaları gerektiğini tartışın!

İnsan Hakları Derneği ve Hakikat Adalet Hafıza Merkezi, Zoryan Enstitüsü ile birlikte davaya bu nedenle taraf oldular. Onlar, Perinçek’in faaliyetlerinin ve Zürih’te sarf ettiği sözlerin ancak ve ancak Talat Paşa Komitesi’nin Hrant Dink cinayeti ile doruğa ulaşan ırkçı ve nefret körükleyen eylemleri ile anlaşılabilceğini anlatmaya çalıştılar.

Onlara burada özel olarak teşekkür etmek isterim!

Elbette saray soytarları nedeniyle, Perinçek mahkemesinin tarihini bir komedi olarak yazabiliriz; ama daha önemlisi, bir trajedi ile karşı karşıya olduğumuz gerçeğidir.

Kaynak: taraf.com.tr